

Pheonix

Mara Emerraldi

La subsuoară mi-am luat,
cutia cu speranțe,
acolo-n ea le-am îngropat.
Aveau pretențe și pe ele ștanțe.

Timpul ... și el mi-a fost furat,
de micul ceas de aur,
cu limbile l-a devorat.
O, micul meu balaur.

Îmi făurisem idealuri,
luptatu-m-am cu zmeul,
valul eram izbit de maluri.
- Îmi conturam dicteul.

.....

Trait-am și am ars în jar
- o Pheonix renăscută
cu inima smarald; El un Olar
învârte roata, tăcut și mă ascultă.

Flăcări din jar se întetesc ...
Din mine-a mea scapare ...
Totul decurge-așa firesc ...
Firescu-ncet dispare.

.....

Doar focul arde linistit
a lumânari-aprinse
a călătoarei ce a ostenit ...
Speranțe, timp, sunt stinse.

18 august 2020
Mara Emerraldi